PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Presidentinlinnassa yhdistyy mielenkiintoisella tavalla Suomen autonomian ja itsenäisyyden ajan historia. **PRESIDENTINLINNASTA VÄITÖSKIRJAN TEHNYT JUKKA RELAS**

05.04.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 6.33
ja laskee kello 20.14
Oulussa kello 6.19
ja laskee kello 20.24
Utsjoella kello 5.57
ja laskee kello 20.35

Päivän sana

5.4. Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, ja hän ilmestyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. 1. Kor. 15:3–5
6.4. Minä kiitän sinua siitä, että kuulit minua ja pelastit minut. Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi. Herra tämän teki, Herra teki ihmeen silmiemme edessä. Ps. 118:21–23
7.4. Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran. Jeesus sanoi uudelleen: ”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät.” Joh. 20:20–21

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Irene, Irina, Ira, Iro
Huomenna lauantaina: Ville, Vilho, Vili, Jami, Vilhelm, Viljami
Ylihuomenna sunnuntaina: Allan, Ahvo

Mietelause

Huhtikuu huuhteleepi
lumen maasta,
jään vedestä,
ohrat aitan loukkahasta.

Vanhaa ajantietoa
Pirkkalasta

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAITA

Hankintapäällikkö **Eino Ruottinen** 7.4. Ylivieska. Lähipiirissä.

Teol. maisteri, agronomi **Timo Järvilahti** 5.4. Salo. Matkoilla.

50-VUOTIAITA

Maanviljelijä **Matti Simonen** 6.4. Ruovesi. Juhlitaan la 8.6 klo 13 alkaen Väärinmajan kylätalo Tapiolassa.

Maanviljelijä **Harri Tolsa** 1.5. Virolahti. Juhlitaan 28.4. Pihlajan Mäkipirtillä klo 15 alkaen, tanssit klo 17–21. Muistamiset paikanpäällä maitotonkkaan. Ilmoitathan tulostasi 14.4 mennessä puh. 0400 607 241.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

SANA SUNNUNTAIKSI

Yksi kahdestatoista opetuslapsesta, Tuomas, josta käytettiin myös nimeä Didymos, ei ollut muiden joukossa, kun Jeesus tuli. Toiset opetuslapset kertoivat hänelle: ”Me näimme Herran.” Mutta Tuomas sanoi: ”En usko. Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko.”

Viikon kuluttua Jeesuksen opetuslapset olivat taas koolla, ja Tuomas oli toisten joukossa. Ovet olivat lukossa, mutta yhtäkkiä Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: ”Rauha teille!” Sitten hän sanoi Tuomaalle: ”Ojenna sormesi: tässä ovat käteni. Ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni. Älä ole epäuskoinen, vaan usko!” Silloin Tuomas sanoi: ”Minun Herrani ja Jumalani!” Jeesus sanoi hänelle: ”Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.”

Joh. 20:24.29

Didymos

Tuomasta saatetaan pitää opetuslapsijoukon luuserina ja laittaa hänet Juudas Iskariotin seuraan Jeesuksen seuraajien B- ellei peräti C-kategoriaan. Tuomas ei nimittäin suostunut uskomaan pelkkien kuulopuheiden varassa, vaan hän rohkeni epäillä.

Epäily ja muista poikkeaminen kai voitaisiin nimetä hänen heikkouksikseen, elleivät ne juuri sitten muodostukin hänen vahvuuksikseen.

Mielestäni terveeseen uskooon kuuluu aina myös tervettä epäilyä – juuri tämä ajatushan pitää meidät ruisleivän syrjässä kiinni ja estää tukehtumasta hengellisyyden pullamössöön.

Ossi Poikonen

Usko Jumalaan ei voi olla sama asia kuin naiivi yksinkertaisuus tai helppo höynäytettävyys – eihän? Kristityn on kyllä oltava valmiina ottamaan vastaan se riski, että häntä käytetään hyväksi, sillä pelkillä kylmillä aivoilla varustettuna me jäämme helposti hedelmättömiksi. Kuolemme pystyyyn omaan fiksuuteemme.

Sydämessämme asuu lapsen usko, mutta päätämme vaivaa aikuisen epäily – siinä taitaa olla taistelukenttämme sijainti – pään ja sydämen välillä.

Tässä vaiheessa opetuslapsi Tuomaasta voisi tulla opastajamme. Hän ei kieltänyt päänsä kriittisiä ajatuksia, mutta ei myöskään roudittanut niiden hallalla sydämensä muhevia multamaita elämänsä kevään takatalvessa.

Hankikantoon tarvitaan sekä lämpöä että kylmyyttä, ja lopputulos on vaikkapa Keurusselän kotirannan kevätaamuissa aivan ihana.

Tuomas oli tottunut pitämään puolensa, olihan hän Didymos – kaksonen Kreikan kielellä. Jo äidin kohdussa hän oli joutunut pitämään puolensa ja jakamaan asioita. Ei vihollisen vaan siskon tai veljen kanssa.

Siskosten tai veljesten vääntö on mitä kehittävintä kotiharjoitusta elämän tosikoitoksia silmällä pitäen. Tuomas oli tottunut ottamaan asioista selvän. Sitähän ei voi missään olosuhteissa pitää huonona asiana, pikemminkin suositeltavana.

Lopuksi on kuitenkin pakko teroittaa, että usko ylösnousseeseen ei ole tutkimisen ja ajattelun lopputulos, vaan usko on lahjaa ja se syntyy ylösnousseen kohtaamisesta. Tuomaksenkin tutkimusmatka loppui tietyssä vaiheessa ja sydämen usko sai koko miehen viedäkseen. Siksi Tuomas on niin passeli opetuslapsi meidän jäyhien suomalaisten matkakumppaniksi.

Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. (Hepr.1:1)

Sydämen rikasta ylösnousemusaikaa itsekullekin säädylle!

TAPIO VANHATALO

Gustaf Adolf Serlachius (Pertti Sveholm) johtaa tehdastaan kuin diktaattori armeijaansa. Sekä koneista että ihmisistä otetaan kaikki irti. Toisaalta huolehtiva patruuna rakensi työläisilleen myös asuntoja ja koulun.

Metsäperkeleen elämä kulkee kriisistä kriisiin

Helsingin kaupunginteatterin Metsäperkeleen tarina on siksi huima, ettei siitä saisi tylsää näytelmää tekemälläkään.

Metsäperkele kertoo, miten ärhäkkäluonteinen, köyhtyneen porvarisperheen vesa taistelee tiensä apteekkiapulaisesta metsäteollisuuspampuksi ja kansalliseksi vallankäyttäjäksi.

Hän on metsäperkele eli Gustaf Adolf Serlachius, jota Helsingin kaupunginteatterin näytelmässä esittää **Pertti Sveholm**.

Menestyminen teollistuvan Suomen alkutaipaleella vaatii huimapäisyyttä, sinnikkyyttä, suhteita ja hyvää tuuria. Ja aivan erityisesti se vaatii pääomaa. Siitä Serlachiuksella on ainainen pula.

Muut teollisuusmiehet - aivan, miehet, sillä naisista on vain vaimoiksi - investoivat suvun rahoilla, mutta metsäperkele sinnittelee vekseli kerrallaan.

Serlachiuksen ensimmäiset liiketoimet menevät myttyyn: olutpanimo ja koneellinen kananpoikien haudonta pamahtavat näyttämöllä palasiksi. Onneksi rahoittaja, ystävä Fredrik Idestam (**Risto Kaskilahti**) on pitkämielinen.

Apteekkarista tehtaanomistajaksi

Apteekkiapulainen etenee apteekin omistajaksi, ja lopulta apteekin myynnistä kertyvät rahat riittävät ostamaan kosken Mäntästä, joka oli nälkävuonna 1868 vielä syrjäistä erämaaseutua. Samalla menevät välit Idestamiin, joka pitää kosken ostamista petoksena.

Metsäperkeleen rinnalla kulkee uskollinen ystävä, oikeustieteen opiskelija ja lopulta lakimies Alexander Neiglick. Toisin kuin muut keskeiset hahmot, **Eero Ahon** esittämä Neiglick on keksitty henkilö. Naisiin menevä, hassusti tepasteleva ja aina rauhallinen ystävä tuo pehmeämpää huumoria vastakohdaksi Serlachiuksen mesoamiselle, ja muuttaa tämän ajatuskulut luontevaksi vuoropuheluksi.

Mänttään nousee puuhiomo, josta hiokepaalit lähtevät vaivalloisesti hevos- ja vesiteitä pitkin maailmalle. Sitten Serlachius onnistuu lobbaamaan valtiopäivien päättäjät vetämään rautatien sisämaan kautta. Rautatie turvaa horjuvan yrityksen aseman.

Hetken vaikuttaa siltä, että jännitys on ohi ja loppuelämä kulkee tasaisesti porskuttaen. Mitä nyt mänttäläisten maanomistajien kanssa joutuu hieman nahistelemaan.

Mutta kohtalo lyö lisää vettä myllyyn: aivan kuin elämä ei olisi ollut tarpeeksi epätasaista, tehdas palaa maan tasalle. Vakuutuskorvaus ja velkojia kuuntelematta käynnistetty jälleenrakentaminen vievät yhtiötä ja miestä kuitenkin taas eteenpäin.

Räjähtävä tahtoihminen, rakastava perheenpää

Serlachius laittaa jatkuvasti kaiken yhden kortin varaan. Kun yhtiön on kasvettava, sekä velkavetoinen talous että ihmissuhteet jännittyvät äärimmilleen. Apteekkiaikoina löytynyttä vaimoaan Alicea sekä lapsiaan kohtaan Serlachius on lämmin, mutta paljon aikaa perhe-elämälle ei jää.

Suuri omaisuus tuo myös pelon sen menettämisestä. Vanheneva Serlachius muuttuu vainoharhaiseksi. Toisaalta hänestä tulee myös mesenaatti. Alkaa yhteistyö muun muassa Axel Gallénin kanssa.

Välillä Serlachius herkistyy pohdiskelemaan motiivejaan: onko menty liian pitkälle, onko menestys ollut rankan elämän arvoista. Hän toteaa, että pahojakin tekoja voi tehdä, kunhan hyviä on niitä enemmän. Mutta tämä punninta voi mennä rankasti pieleen, mistä muistuttaa näytelmän synkkä loppu.

Serlachiuksen äärimmäinen tahdonlujuus auttoi häntä aikanaan menestymään, mutta katsoja voi miettiä, onko vastaavan luonteisille ihmisille sijaa nykyyhteiskunnassa.

Olisiko Serlachiuksen kunnianhimo edes syttynyt, jos hyvinvointiyhteiskunta olisi tasoittanut köyhän pojan tietä? Mitä käyttöä olisi läheisiään rääkkäävälle, ärhäkälle korvenraivaajalle maassa, jossa kaikki on jo rakennettu? Olisikohan mies vain turhautunut ja syrjäytynyt tai muuttanut jonnekin päin maailmaa, missä huimapäiset kapitalistit vielä temmeltävät.

HENRIK SCHÄFER

Metsäperkelettä esitetään Helsingin kaupunginteatterissa keväällä 18.5. asti ja syksyllä 31.8.–28.9. Ohjaus Kari Heiskanen.

Metsäperkeleellä on aikaa herkistellä Alice-vaimon kanssa, kun velat ja työpaineet hellittävät.

Presidentinlinnaa on uusittu monta kertaa

Presidentinlinnan parhaillaan käynnissä oleva peruskorjaus on yksi monista remonteista ja muutoksista, joita rakennus on lähes 200-vuotisen historiansa aikana kohdannut.

”Presidentinlinnassa yhdistyy mielenkiintoisella tavalla Suomen autonomian ja itsenäisyyden ajan historia”, toteaa presidentinlinnasta väitöskirjan tehnyt **Jukka Relas**.

Helsingin Kauppatorin laidalla sijaitseva presidentinlinna oli vuoteen 1919 asti Venäjän valtakuntaan kuuluneen Suomen suuriruhtinaskunnan pääkaupungin Helsingin keisarillinen palatsi. Rakennus nousi nykyiselle paikalleen vuonna 1814.

Relaksen tutkimus kattaa rakennuksessa vuosina 1837–1940 tapahtuneet muutokset.

Vuonna 1837 keisari Nikolai I määräsi, että Helsingin keisarilliseksi palatsiksi ostetaan vanha porvaristalo. Arkkitehti Carl Ludvig Engelin suunnittelemat muutostyöt valmistuivat 1843.

Palatsi sisustettiin vanhaan kenraalikuvernöörin taloon 1819 hankituilla pietarilaisilla kalusteilla sekä Pietarista ja Helsingistä hankituilla uusilla kalusteilla.

1800-luvun toisella puoliskolla palatsiin kerättiin 28 teoksen kokoelma pääosin suomalaista taidetta. 1860-luvulla hankittiin kalusteita Berliinistä.

Palatsin sisutusta uudistettiin 1890-luvun lopulla, ja siihen valmistui laajennusosa 1907. Molemmat hankkeet suunnitteli arkkitehti Jac. Ahrenberg. Keisari kävi palatsissa hyvin harvoin ja muutenkin se oli vain vähäisessä edustuskäytössä. Palatsi oli kuitenkin muistutus helsinkiläisille keisarin olemassaolosta.

Ensimmäisen maailmansodan aikana palatsi toimi sotasairaalana, ja vuonna 1917 Venäjän vallankumouksen aikana sen otti haltuunsa sotilaskomitea.

Presidentinlinna rakennuksesta tuli vasta 1919, jolloin se muuttui päivittäisessä käytössä olevaksi maan keskeiseksi rakennukseksi.

Viimeisin suuri muutos tehtiin vuoden 1938 suuressa korjauksessa, kun rakennusta modernisoitiin.

FM Jukka Relaksen väitöskirja Valta, tyyli ja tila – Keisarien ja presidenttien residenssi Helsingissä 1837–1940 tarkastetaan Helsingin yliopistossa tänään perjantaina. **MT**

Tuottavaa ideaa etsitään

Suomen Nuorkauppakamarit ry:n Tuottava Idea -kilpailun hakuaika jatkuu toukokuun loppuun asti. Kilpailulla edistetään innovatiivisuutta ja etsitään uusia, tuottavia ideoita jo 36:n kerran.

Kilpailuun voi osallistua mikä tahansa tuotteeseen, palveluun, tuotantomenetelmään, liikeideaan tai muuhun yritystoimintaa edistävään toimenpiteeseen liittyvä idea.

Palkittava hanke voi olla kehitetty julkisella tai yksityisellä sektorilla. Idea voi olla maksimissaan kolme vuotta vanha. Erityisesti pk-yrityksiä kannustetaan osallistumaan kilpailuun. **MT**

www.tuottavaidea.fi

PUHTAANA JA HOIKKANA KOHTI KESÄÄ
LAIHDUTA PUHDISTUSKUURILLA
MethodDraine Detox on markkinoiden luotetuin ja monipuolisin elimistön puhdistuskuuri. Se aktivoi aineenvaihduntasi ja siivoaa kehosi kuona-aineista. Säännölliset puhdistuskuurit yhdistettynä terveelliseen ruokavalioon ovat parasta painonhallintaa ja antiagea. Niistä saa paaston hyvät vaikutukset ilman nälkäkuuria. Luontaistuotekaupoista, apteekeista ja tavarataloista.
Lue lisää: www.harmonia.fi
Huom! Saattaa pudottaa painoa merkittävästikin.